Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorī nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurī:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc cŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărī mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta“ iese în fiecare ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunī 6 fl., pe treī lunī 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francī, pe șése lunī 20 francī, pe treī lunī 10 francī.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorī.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunī 5 fl., pe treī lunī 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunī 6 fl., pe treī lunī 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banī.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 152. Brașovŭ, Sâmbătă 8 (20) Iulie 1889.

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Iulie 1889 stilŭ vechiu

s'a deschisŭ **nou abonamentŭ** la care învitămŭ pe toțī amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe treī lunī 3 fl. pe șése lunī 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe treī lunī 10 francī, pe șése lunī 20 francī, pe unŭ anŭ 40 francī.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anŭ 2 fl. pe șése lunī 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anŭ 8 francī., pe șése lunī 4 francī.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domniĭ, carī se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 7 Iulie.

Ḑiarele francese publică actulŭ de acusațiune în contra generalului Boulanger și a soțilorŭ sĕĭ Dillon și Rochefort. Toțī treĭ, precum scimŭ, au fugitŭ în străinătate de temere că vorŭ fi arestațī. In momentulŭ de față ei se află în Londra și nu arată nicĭ cea mai mică voință de a se presenta înaintea tribunalului de statŭ, care a fostŭ anume înființatŭ pentru a-ĭ trage la rĕspundere.

Nu mai încape îndoiélă, că Boulanger este și astăḑĭ, deși s'a refugiatŭ în străinătate, unŭ periculŭ mare pentru republică, din causa popularitățiĭ ce și-a câștigat'o în țéră și mai alesŭ pentru că are ambițiunea de a juca rolulŭ unui salvatorŭ alŭ Franciei. Aderenții generalului refugiatŭ se și laudă, că dictatura lui este numai o cestiune de timpŭ și că la alegerile viitóre țéra în covĕrșitórea ei maioritate îĭ va da votulŭ lui.

Ministeriulŭ Tirard a luatŭ mĕsurile cele mai energice spre a combate influința lui Boulanger la viitórele alegerī. Astfelŭ în ședințele ultime ale camerei și ale senatului a făcutŭ sĕ se voteze o lege, prin care se pune stavilă candidaturilorŭ multiple și se face astfelŭ imposibilŭ unŭ plebiscitŭ în favórea generalului Boulanger.

Totodată d-lŭ Tirard, ca sĕ se asigure și mai bine față cu orī-ce eventualitate neprevedută, a urmăritŭ pe generalulŭ Boulanger însuși și procurorulŭ republicei îlŭ acusă acum înaintea senatului, care s'a constituitŭ în tribunalŭ de stat „că în anii 1886, 1887, 1888 și 1889 a urzitŭ unŭ *complotŭ* spre a rĕsturna guvernulŭ și forma de guvernamêntŭ și spre a seduce pe cetățenī, ca sĕ se redice cu arma în contra autorității constituționale“, Rochefort și Dillon suntŭ acusațī ca complicī ai generalului.

In ce marī proporțiunī a sciutŭ sĕ facă propagandă generalulŭ Boulanger pentru scopurile sale, reiese destulŭ de clarŭ din datele ce le conține actulŭ de acusațiune.

Pe timpulŭ când a fostŭ ministru de rĕsboiu s'au împărțitŭ în tótă Francia în milióne de esemplare 44 de diferite portrete ale generalului Boulanger, dintre carī 16 cu biografiĭ întocmite pentru poporŭ, în carī se scriu adevĕrate legende despre generalŭ. Timpŭ de 17 lunī, câtŭ a fostŭ ministru, generalulŭ a subvenționatŭ foile sale cu 242,693 francī. Suma acésta s'a întrebuințatŭ numai pentru a glorifica persóna lui Boulanger și a face propagandă pentru elŭ.

Complotulŭ lui Boulanger — ḑice procurorulŭ — avea de scopŭ nimicirea republicei. Boulanger se încunjura numai cu inimicī ai republicei, și sta în relațiunī cu prinții și cu ómenii lorŭ de încredere. Elŭ era în alianță și cu doi anarchiștī. Scopulŭ luĭ a fost de a impune țĕrii dictatura sa cu titlulŭ provisorŭ de „consulŭ pe viață.“

Mai este acusatŭ generalulŭ, că a primitŭ banī din străinătate. In 1888 a primitŭ 1275 de scrisorī cu banī, între carī 128 din străinătate. Boulanger avea numai unŭ salarŭ de 12,000 francī la anŭ, dér cheltuia sute de mii de francī. Esista o cassă secretă din care se împărțeau sume marī la agențī și între poporŭ cu scopŭ de a agita în favórea lui Boulanger.

La aceste se mai adauge acusarea, că Boulanger a coruptŭ organe ale poliției ca sĕ-ĭ ajute în casulŭ unei rĕscóle și că pentru scopulŭ acesta a statŭ în corespondență și cu funcționarī de statŭ.

Cea mai gravă acusare este însĕ aceea, că generalulŭ Boulanger a întrebuințatŭ banī din visteria statului spre a-șī plăti datoriile sale private, că a primitŭ banī dela liferanțī ș. a.

Aceste acusațiunī suntŭ reservate pentru tribunalele ordinare și nu se va pronunța asupra lorŭ tribunalulŭ de statŭ.

Décă s'ar dovedi aceste acusațiunī din urmă, care invólvă delicte ordinare, atuncī generalulŭ Boulanger ar fi pentru totdéuna moralicesce nimicitŭ.

Intr'aceea aderenții lui Boulanger se pregătescŭ la o nouă luptă, a căreia reușită orī nereușită depinde și dela resultatulŭ procesului, ce i l'a intentatŭ guvernulŭ republicei.

Se póte însĕ ca acestŭ procesŭ sĕ fiă numai începutulŭ dramei, ce se desfășură în Francia.

DIN AFARĂ.

Germania și Elveția.

Vrêndŭ cancelarulŭ Bismark sĕ'șī rĕsbune pe Elveția din causa afacerei Wohlgemuth, cășunéză pagube enorme comerciului germanŭ. Guvernul germanŭ, de nĕcazŭ că guvernulŭ elvețianŭ nu i se închină, nu se umilesce, a ordonatŭ a se controla fórte severŭ la granița elvețiană totŭ ce întră din Elveția în Germania. Acum se scrie din Lindau către „Münch. Neuest. Nachr.“, că urmările acestei mĕsurī păgubescŭ în prima liniă esclusivŭ pe comercianțiĭ germanī. Suntŭ mărfurī, ca mătase, tortŭ, a cărorŭ controlare nu numai e unŭ chinŭ pentru espeditorulŭ dela graniță, dér întârḑiă espedarea mai departe, și apoi le și espunŭ a fi stricate prin despachetare și reimpachetare. Din tóte părțile dela graniță se ridică plângerī, că mĕsura guvernului e păgubitóre comerciului germanŭ, și se cere retragerea ei. Ġânditu-s'a cancelarulŭ, că printr'unŭ actŭ de ridiculă rĕsbunare pricinuesce pagube supușilorŭ imperiului?

Pregătirile de rĕsboiu ale Rusiei.

Din Chișineu, în Basarabia, i-se scrie „Telegrafului Românŭ“ din Bucuresci:

Guvernorulŭ nostru, generalŭ Constantinovicī a fostŭ ḑilele trecute la Odesa, unde a luatŭ parte la întêmpinarea solemnă, ce s'a făcutŭ comisiunei de inspecțiune a marinei ruse de pe Marea Négră. Comisiunea, după ce a inspectatŭ portulŭ din Odesa, a plecatŭ la Sevastopolŭ, unde a făcutŭ o minuțiósă inspecțiă vaselorŭ de resbelŭ aflătóre în portŭ. La prânḑulŭ ce s'a datŭ cu acéstă ocasiune, d. generalŭ Vonder-Koop, guvernorulŭ generalŭ alŭ Rusiei de sudŭ, într'o convorbire a esprimatŭ următórea părere, ce mī-a comunicat'o aci însușī generalulŭ Constantinovicī:

„Rusia se pregătesce temeinicŭ pentru rĕsboiu, dér va face totŭ posibilulŭ, pentru a depărta era vĕrsărei de sânge până ce'șī va crea o marină seriósă pe Marea Négră. Acéstă marină nu e de cea mai neaperată trebuință, căcī fără ea orī-ce resbelŭ în Orientŭ, va avé sórtea resbelului trecutŭ. In ḑiua când érășī vomŭ fi sub zidurile Constantinopolului, la Dardanele, ne va eși înainte redutabila marină englesă, și atuncī din nou vomŭ fi nevoițī a strînge bagagiulŭ și a pleca cu nimicŭ îndĕrĕtŭ. Mai multŭ decâtŭ atâtŭ, în casŭ de resbelŭ cu Austria, avêndŭ a ține grosulŭ armatelorŭ nóstre la hotarele Germaniei, linia dela sudŭ cu tóte porturile rĕmâne la discreția marinei străine. Trebue decī, ca întrégă atențiunea nóstră sĕ fiă ațintită asupra grabnicei creerī a marinei pe

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Intêlnirea mea la Bucurescī cu poetulŭ Eminescu.

I

După 18 anī petrecuțī pe băncile celorŭ mai bune scóle primare, secundare și superióre din Austria, și după unŭ serviciu de aprópe 10 anī, împlinițī în magistratura și administrațiunea publică a țĕrii, m'am hotărîtŭ și eu, cu multă durere sufletéscă, sĕ părăsescŭ Ardélulŭ.

Cu greu îmī venia a ḑice: „rĕmasŭ bunŭ“ locurilorŭ iubite, în care se odihnescŭ rĕmășițele pămêntescī ale părinților mei și de care îmī suntŭ legate tóte amintirile din copilăriă și din junețe.

Mĕ mângăiamŭ însĕ cu împrejurarea, că trecŭ în Țéra-românéscă, unde nu voiu puté fi consideratŭ ca străinŭ și unde prin o ocupațiune, corĕspundĕtóre cu gradulŭ meu de cultură, îmī voiu puté agonisi cele trebuinciόse, spre a puté fi folositorŭ țĕrei și națiunei mele.

Astfelŭ în luna lui Septemvre a anului 1875 am plecatŭ dela Brașovŭ în țéră.

Comunicațiunea între Brașovŭ și Ploescī se făcea cu deligența, ér dela Ploescī la Bucurescī cu drumulŭ de ferŭ.

Multŭ e plăcută călĕtoria cu trăsura pe drumulŭ Carpațilorŭ, printre bradī și printre fagī, pe la vama Timișului de-a lungulŭ pólelorŭ Buceciului, de-asupra căruia „*Vérfulŭ cu dorŭ*“ privesce duiosŭ la Dacia lui Traianŭ; dér ea e și mai plăcută tómna când ḑilele suntŭ mai senine la munțī decâtŭ la șesurī.

Intr'una din acele ḑile plăcute de tómnă treceamŭ și eu cu căruța poștei peste Carpațī și de pe curmedișulŭ munțilorŭ dela Orĕții, priviamŭ cu sfiélă la adâncimea înfiorătóre din Valea lui Bogdanŭ și admiramŭ aspectulŭ mărețŭ alŭ stâncilorŭ, ce se înălțau în fața mea pe cóma Carpațilorŭ.

Drumulŭ făcêndŭ la Posadă o cotitură, numai rarŭ se mai audia la pocniturile biciului câte unŭ rĕsunetŭ din înfundăturile munțilorŭ și în délulŭ Comarnicului *ecoulŭ* ne mai rĕspunḑêndŭ la trîmbița surugiului, simțiamŭ, că ne depărtămŭ de Carpațī și ne apropiămŭ de câmpia din regiunea inferióră a Prahovei.

*

După acéstă scurtă și încântătóre călĕtoriă m'am pomenitŭ, ca dintr'unŭ visŭ, în mijloculŭ unui sgomotŭ asurditorŭ, făcutŭ de vêndĕtorii ambulanțī și de circulațiunea birjilorŭ pe stradele Bucurescilorŭ.

Capitala României era pentru mine o lume nouă, în care nu mĕ sciam orienta și, neavêndŭ ce face, pribegeamŭ pe strade, privindŭ firmele prăvăliilorŭ, carī mĕ indignau cu inscripțiunile lorŭ: *Marele* **Cafeu** *Bulevard.* Casă **fundat** *la 1870. Aicī* **nu slobod face** *murdăria.* Apoi mai târḑiu: *Furnisorulŭ* al *Curții Regale. Fabrica de cafea* **Grecŭ turcŭ Orientalŭ;** *séu: Biserica* **Kretzulesko.** *Hotel Otetele*schano. *Marka judetzului Mehedintzĭ.*

Acestŭ genŭ de ortografiă și concordare în limba română îmī indica progresele făcute de gramaticii din *direcția nouă*, că fiă-care póte scrie românesce cum îi place și cum vorbesce. Prin urmare, Nemțulŭ, Greculŭ și Evreulŭ la Bucurescī scrie cum pronunță — pocitŭ și schimonositŭ.

Eu, din *vechia direcțiă*, vĕḑêndŭ acéstă limbă nouă, m'am întristatŭ, simțindŭ, că cu anevoiă voiu puté străbate printre acești „gramaticī“ cu cartea mea româneścă, învĕțată dela Cipariu, care avea pretensiunea sĕ ḑică, că și limba română, pentru a puté fi corectŭ scrisă, trebue învĕțată, avênd și ea regulile sale, ca și orī-care altă limbă *neo-latină*.

. . . .

*

Timpulŭ tăcea și trecea; érna se apropia.

Ḑilele gerόse și întunecóse ale ernei le-am petrecutŭ mai multŭ în cafenéua *Labes* din fosta „Stradă germană,“ unde, întâlnindu-ne mai mulțī Românī de pretutindenea, datu-le-amŭ acestorŭ

Marea Négră, care numai rusă trebue să devină.“

Aceste cuvinte ale generalului Vonder-Koop au produsă mare entusiasmă în rîndurile marinarilorŭ. S'au ridicată numĕróse toaste pentru marina rusă. Generalulŭ Constantinovicĭ a ridicată toastulŭ pentru prosperitatea marinei ruse pe Dunăre.

In contra candidaturilorŭ multiple.

Proiectulŭ de lege, ce s'a votatŭ în camera francesă în contra candidaturilorŭ multiple, e îndreptatŭ împotriva Boulangiştilorŭ. Cuprinsulŭ legii e:

Art. 1. Nimenea nu póte fi candidatŭ în mai multe decâtŭ într'unŭ cercŭ electoralŭ. Art. 2. Orĭ-care cetăţénŭ candidatŭ trebue sĕ facă cunoscutŭ printr'o declaraţiune legalisată cerculŭ, în care candideză; la acésta i-se dă o adeverire provisoriă. Art. 3. Orĭ-ce declaraţiune contrară articolului întâiu nu se admite fiindŭ nevalabilă; décă s'au datŭ declaraţiunĭ în diferite cercurĭ electorale, e valabilă ca cu datulŭ mai vechiu, ér de au acelaşĭ datŭ, nu e valabilă niciĭ una. Art. 4. E oprită a subscrie apelurĭ electorale, orĭ a le afişa, orĭ a trimite bilete de votŭ în interesulŭ unui candidatŭ, care nu s'a supusŭ acestorŭ prescripţiunĭ; biletele ce cuprindŭ numele unui cetăţénŭ, care nu s'a supusŭ acestorŭ prescripţiunĭ, nu se numĕră la scrutinŭ. Art. 5. Apelurĭ electorale, contrare dispoşiţiunilorŭ de mai susŭ şi afişate, se înlătură orĭ se confiscă. Art. 6. Orĭ-ce călcare a art. 4 se pedepsesce cu 1000—5000 francĭ.

Scopulŭ acestei legĭ e, precum se spune în motive, a face imposibilŭ plebiscitulŭ pe numele unui bărbatŭ.

Continuarea raportului

în procesulŭ părintelui Lucaciu.

Sătmară, 13 Iulie 1889.

(Urmare).

Preş.: Când a vorbitŭ Lucaciu despre reuniunea damelor române, ce era sĕ se înfiinţeze în comitatŭ, ḑis'a, că lucrulŭ l'a împedecatŭ administraţia comitatului, care în fărădelegĭ şi vătămărĭ nu cunósce hotarŭ?

Lupanŭ: Nu, nu s'a folositŭ de'atarĭ espresiunĭ.

Judele Kölcsei: Dér de ce espresiunĭ s'a folositŭ?

Lupanŭ: Nu potŭ sĕ reproducŭ cuvintele, sciu însĕ că a arĕtatŭ şi tradusŭ unŭ documentŭ, prin care se dă de scire dómnei Bilţu, ca preşedintă presumtivă a reuniunei, că statutele nu se aprobéză şi ca magistratulŭ orăşenescŭ sĕ-i urmăréscă pe aceia, carĭ ar încerca încă odată punerea în lucrare a causei, ba sĕ întrebuinţeze în contra lorŭ chiarŭ şi putere.

Preş.: Sĕ cuprindemŭ aicĭ laolaltă tóte reuniunile maghiare de cultură: ḑis'a d-lŭ Lucaciu, că aceste reuniunĭ tindŭ a despoia pe Românĭ, şi a le răpi limbă, credinţa şi naţionalitatea?

Lupanŭ: Nu sciu. 'Mĭ aducŭ aminte, când a ḑisŭ despre associaţiunea Széchenyi-ană, că primesce de membri în sînulŭ sĕu şi ómenĭ de aceia, carĭ au fostŭ condamnaţĭ şi suntŭ publice pătaţĭ.

Preş.: Se póte, că suntŭ şi de aceştia. Dér ḑis'a că din aruncurile de dare pentru aceste reuniunĭ se dau banĭ şi premii la de acei învĕţătorĭ, carĭ pe pruncĭ îĭ desbracă de naţionalitatea lorŭ, de limba şi religiune?

Lupanŭ: Nu sciu; sciu numai că a ḑisŭ, că din aceştĭ banĭ, luaţĭ şi dela Românĭ, şcólele românescĭ nu se împărtăşesc nicĭ câtŭ de puţinŭ — departe de a se împărtăşi din ele în proporţiune.

Preş.: A ḑisŭ d. Lucaciu, că va veni unŭ timpŭ, când şi Românii vorŭ face ceva?

Lupanŭ: Nu a ḑisŭ aşa, ci, că va veni unŭ timpŭ, când Maghiarii vorŭ vedé, că cu noi în frăţietate trebue sĕ trăéscă, când se vorŭ convinge, că şi noi, ca Românĭ, suntemŭ patrioţĭ bunĭ.

Preş.: Auḑit'aĭ sĕ strige poporulŭ: piĕră şi putreḑéscă puturoşii de Ungurĭ?

Lupanŭ: Nicĭ c'am pututŭ sĕ audŭ.

Coroianŭ: Vr'o douĕ întrebărĭ aşŭ dori sĕ punŭ martorului.

Preş.: Poftesce.

Coroianŭ: In localulŭ acela, unde s'a ţinutŭ conferinţa, mai fost'aĭ şi de altădată?

Lupanŭ: Da.

Coroianŭ: Cine e ospĕtarulŭ?

Lupanŭ: Lipták Iosifŭ.

Coroianŭ: Acestŭ Liptak fost'a de faţă continuu la conferinţă, séu a fostŭ ocupatŭ şi cu alte afacerĭ?

Lupanŭ: Am scrisŭ protocolŭ, dér totuşĭ am pututŭ observa, că se depărta mai de multe orĭ, servindŭ pe unii şi pe alţii.

Coroianŭ: Décă-lŭ cunoscĭ pe Liptak, vei puté sĕ scĭ dóră şi aceea, că scie séu ba limba română şi că óre este în stare, ca din aceea sĕ citeze?

Lupanŭ: Scie elŭ vorbi puţinŭ cu Românii, dér nu scie limba literară, în care a vorbitŭ şi d. Lucaciu.

Preş.: Nu potŭ permite, ca sĕ te amesteci în lucruri.e familiare ale cuiva.

Coroianu: Dreptulŭ mĕ împuternicesce şi-'mĭ concede, décă însĕ d-lŭ preşedinte mi-lŭ denégă, mĕ supunŭ.

Preş.: Vorbesce!

Coroianu: Cunoscĭ pe Lipták Iosifŭ celŭ tênĕrŭ?

Lupanŭ: L'am vĕḑutŭ, dér nicĭ-odată n'am vorbitŭ cu elŭ.

Preş.: Mĕ rogŭ sĕ se însemne în protocolŭ, că despre aceea nu va mai fi vorbă, că în care limbă din douĕ a vorbitŭ d. Lucaciu. Scimŭ deja, că la începutŭ a vorbitŭ în limba literară, apoi mai târḑiu în limba poporului.

Coroianu: Décă d-lŭ preşedinte anticipéză sentinţa, stabilindŭ aicĭ în care limbă a vorbitŭ acusatulŭ, apoi în vanŭ şi superfluă este cercetarea. Eu cugetŭ, că ar fi prea necesarŭ, ca din partea martorilorŭ sĕ se pótă acésta pe deplinŭ constata.

Böszörményi, procurorulŭ: In limbagiu literarŭ séu nu?

Lupanŭ: In celŭ literarŭ.

Procurorulŭ: Décă Lucaciu a mărturisitŭ, că a fostŭ provocatŭ sĕ vorbéscă în limbagiulŭ poporului, şi elŭ aşa a şi vorbitŭ.

Preş.: Nu Lucaciu a mărturisitŭ, ci vr'o doi dintre martorĭ.

După acésta se iscă o controversă despre confruntarea martorilorŭ. Tribunalulŭ decide sĕ fiă confrontaţĭ. Coroianu e de părere, că o atare confrontare ar împedeca multŭ cursulŭ lucrului, ci sĕ se lase confrontarea pe urmă, când toţĭ martorii deodată se vorŭ puté unul cu altulŭ confronta.

Tribunalulŭ primesce acéstă propunere a advocatului apĕrătorŭ cu escepţiunea ca acum faţă de Lupanŭ sĕ se facă confrontarea, ce se şi întêmplă, susţinêndu-şĭ acusatorii acusaţiunile lorŭ.

Preş.: Sĕ vină martorulŭ Ioanŭ Costinŭ preotŭ în Tĕuţii de susŭ, cumnatulŭ acusatului.

Românesce vréi sĕ vorbescĭ d-ta?

Costinu: Românesce.

Preş.: Scii unguresce.

Costinŭ: Sciu.

Preş.: De faţă ai fostŭ la acea conferinţă.

Costinŭ: De faţă; am fostŭ şi eu alesŭ ca notarŭ alŭ ei.

Preş.: D-ta ai compusŭ cum sciu cu ceilalţĭ doi protocolulŭ; 'ţĭ aducĭ déră aminte de conţinutulŭ lui?

Costinŭ: Nu pe deplinŭ.

Preş.: Dér în protocolŭ reprodusă e vorbirea d-lui Lucaciu fidelŭ şi curată?

Costinŭ: E fidelă reproducerea, deşi nu am însemnatŭ după stenografiă, pentru că făceamŭ trei inşĭ notiţe şi ce póte nu însemna unulŭ, însemna alŭ doilea séu alŭ treilea.

Judele Kölcsei: Cine a fostŭ alŭ treilea notarŭ?

Costinŭ: Constantinŭ Lucaciu, fratele acusatului.

Preş.: Unde s'a compusŭ protocolulŭ?

Costinŭ: La mine acasă după conferinţă. Apoi în ḑiua următóre s'a purisatŭ.

După acestea e provocatŭ martorulŭ sĕ descrie decurgerea conferinţei, ce o şi face mai ca martorulŭ precedentŭ. Punctele de acusaţiune le combate şi le négă, şi adauge în urmă: atâta e totŭ de ce-mĭ aducŭ aminte mai fidelŭ.

Preş.: Nu cu multŭ mai multe ai ḑisŭ nicĭ înaintea judelui investigătorŭ. Le susţinĭ şi acum aceste fasiunĭ, şi vorbirea lui Lucaciu o primescĭ de a d-tale, respective te asociezĭ la ea?

Costinŭ: 'Mĭ susţinŭ fasiunea făcută cu ocasiunea investigăriĭ, şi vorbirea lui Lucaciu o subscriu şi o primescŭ şi de a mea, asociându-mĕ la ea.

Preş: Din alŭ cui mandatŭ aţĭ servitŭ, când d-lŭ Lucaciu a fostŭ în închisórea preventivă?

Costinŭ: Acésta e o datină a nóstră şi unŭ usŭ vechiu alŭ bisericei, că noi ne rugămŭ întru tóte jurstările vieţei. Aşa ne-amŭ rugatŭ şi pentru eliberarea lui Lucaciu, şi ca Dumneḑeu sĕ-i ajute lui şi causeloŭ drepte.

Coroianu: Pune şi lui Costinŭ întrebările ce le-a pusŭ lui Lupanŭ despre cunoscinţa cu Lipták. Martorul ḑice, că-lŭ cunósce şi mărturisesce, că nu cunósce decâtŭ limbagiulŭ celŭ mai de rêndŭ alŭ poporului, şĭ că din vorbirea lui Lucaciu nu póte fi în stare sĕ reproducă nimica.

După Ioanŭ Costinŭ e invitatŭ sĕ se presenteze *Avramŭ Brebanŭ*, parochŭ în Mocira, care se presentă cu tótă demnitatea consciinţei sale de preotŭ română, şi a căruia purtare impunĕtóre a pusŭ nu numai pe tribunalŭ, ci şi întregŭ publiculŭ în respectŭ faţă de acestŭ preotŭ română. **Raportorulŭ.**

SCIRILE ḐILEI.

Visita archiducelui Albrecht. Amŭ comunicatŭ, că Alteţa Sa archiducele Albrecht va întreprinde la finea acestei lunĭ o călĕtoriă în Ardélŭ. Cu acéstă ocasiune Alteţa Sa va veni şi la Braşovŭ, unde este aşteptatŭ pe ḑiua de 1 Augustŭ, sosindŭ aicĭ cu trenulŭ la 8 óre 32 minute séra. Aicĭ va fi încuartiratŭ la hotelulŭ „Bucurescĭ“, unde s'au şi angajatŭ deja pentru acestŭ scopŭ 6 odăi. In 2 Augustŭ se va ţiné o mare revistă militară, după care la 5 óre p. m. Alteţa Sa va pleca cu trenŭ separatŭ la Sinaia pentru a visita părechia regală română. In 3 Augustŭ séra se va întórce la Braşovŭ, de unde îşĭ va continua calea spre Aradŭ.

***

Monumentŭ lui Eminescu. Sub preşedinţa d-lui Maiorescu s'a formatŭ unŭ comitetŭ, care sĕ facă apelŭ la tinerimea română, pentru a contribui la facerea unui monumentŭ pe mormêntulŭ lui Eminescu, scrie „Românulŭ“. Planulŭ este, ca împrejurulŭ mormêntului sĕ se facă unŭ grilajŭ de ferŭ, înlăuntru sĕ se ridice o stâncă de marmură şi alăturea se va planta unŭ teiu. Se va face unŭ apelŭ şi cătră tinerimea română de peste munţĭ, adecă dela noi.

***

Fiiulŭ lui Hurbanŭ mortŭ. Ḑilele trecute a murită în Turoţŭ-Sânmărtinŭ şi fiiulŭ marelui naţionalistŭ slovacŭ Hurbanŭ Bohuslav, despre care scimŭ, că a murită anulŭ trecutŭ. „Narodnie Listi“, arĕtândŭ într'unŭ articolŭ alŭ sĕu perderea ce-o îndură Slovacii prin mórtea acestui tînĕrŭ de bune speranţe pentru ei, ḑice între altele, că tînĕrulŭ Hurban este victima Ungurilorŭ, căcĭ ei l'au gonitŭ afară din ţéra lui. Tînĕrulŭ Hurbanŭ fusese adecă datŭ afară din teologia ev. din Pojunŭ, sub pretextulŭ unorŭ „uneltirĭ panslaviste“. In urma acésta fusese silitŭ sĕ trécă în Rusia, pentru a'şĭ continua studiele în Petersburgŭ.

***

„Dragĭ“ ospeţĭ. In 24 l. c. vomŭ avé „fericirea“, de a vedé în mijloculŭ nostru 60 de membri ai Reuniunei ungurescĭ de cântărĭ din Debreţinŭ. Ei vorŭ veni la Braşovŭ cu „nobilulŭ“ scopŭ, de a da unŭ concertŭ în favorulŭ „Kulturegylet“-ului. In semnŭ de „recunoscinţă“ pentru acestŭ faptŭ „patrioticŭ“, din pertene-i putemŭ asigura de cea mai deplină absenţă a Româniloră.

***

Seceri̦şulŭ în Câmpia, ca şi în celelalte părţĭ ale Ardélului, este de totului totŭ slabŭ. In urma secetei marĭ, spicósele nu s'au pututŭ desvolta, aşa că

întâlnirĭ numirea de *Congresŭ*, la care cu dragŭ participa şi eternŭ regretatulŭ poetŭ Eminescu şi care *congresŭ* astăḑĭ s'a strămutatŭ în „cafenéua Schreiber“ de pe Bulevard.

. . . .

*

In primă-véra anului 1876 s'a născutŭ în senatulŭ ţĕrii o mare luptă parlamentară.

Conservatorii din *Centru* se năpustiseră asupra celorŭ din *Juna-dréptă*. Atacurile erau îndreptate în contra miniştrilor din cultele de atuncĭ, *Titu Maiorescu*, sub cuvêntŭ, că n'ar fi *Română*. In zadarŭ se silea venerabilulŭ bĕtrânŭ Lascarŭ Catargiu sĕ dovedéscă cu documente la mână, că savantulŭ criticŭ s'a născutŭ din părinţĭ românĭ, căcĭ membrii *Centrului* nu voiau sĕ înţelégă, rĕspunḑĕndŭ că Maiorescu póte sĕ fiă născutŭ *Română*, însĕ nu e *naţionalŭ* (adecă împămêntenitŭ).

In timpulŭ acela zărindu-se în Bucurescĭ o mulţime de firme cu inscripţiunea: „Locandă Naţională“, „Bărbiriă Naţională“, „Educaţiune Naţională“, „Farmaciă Naţională“, „Economiă Naţională“, „Bĕrăriă Naţională“, în cursŭ de douĕ lunĭ de ḑile cu începere dela 1 Martie şi până la ḑiua de Arminden a anului 1876, căḑêndŭ douĕ guverne conservatóre, — la cârma ţĕrii a venitŭ *Partida Naţională*.

Prin schimbarea guvernelorŭ, membrii *congresului* se sporeau, mai cu sémă dintre acei Transilvănenĭ şi Bucovinenĭ, pe carĭ Maiorescu îĭ numise profesorĭ suplinitorĭ şi pe carĭ guvernulŭ din *ḑilele babelorŭ*, — care a înlocuitŭ cabinetulŭ d-lui Catargiu, — îĭ înlăturase pentru cuvinte, că n'ar fi *Românĭ* séu *naţionalĭ*.

Pe lista proscrişilorŭ era şi revisorulŭ şcolarŭ de atuncea alŭ judeţelorŭ Iaşi-Văslui, flórea literaturei nóstre moderne, poetulŭ Eminescu, care, numai căḑêndŭ acelŭ guvernŭ în ḑilele schimbăciόse din Aprilie, a mai rĕmasŭ în funcţiune până la 3 Iunie, când guvernulŭ *Partidei naţionale*, prin telegramă, l'a pusŭ în disponibilitate, séu mai bine ḑisŭ, l'a datŭ afară sub pretextulŭ organisării Revisoratelorŭ, în fondŭ însĕ, pentru că scriindŭ la *„Familia“* şi la *„Convorbirĭ-Literare“*, n'ar fi *Română* séu *naţionalŭ*.

Rîdŭ şi acum, când îmĭ aducŭ aminte de unŭ incidentŭ întêmplatŭ în acele ḑile.

Vechiulŭ meu amicŭ, zelosulŭ profesorŭ şi distinsulŭ patriotŭ Vasile Glodariu, venindŭ la Bucurescĭ în érna anului 1881, se întêmplase sĕ fiă faţă la o scenă, când reposatulŭ profesorŭ Barbesŭ, séu Barbescu, nu era admisŭ la unŭ concursŭ de chimiă pentru motivulŭ, că n'ar fi *Română* séu *naţionalŭ*.

Amiculŭ Glodariu, revoltându-se pentru o asemenea contestaţiune, bătea cu pumnulŭ în mésă, şi vocifera, că Barbesŭ e fiiu de preotŭ română ortodoxŭ, din Gura-Riului, de lângă Sibiiu. Vĕḑêndŭ însĕ, că argumentarea sa rĕmâne fără resultatŭ, a alergatŭ supĕratŭ la mine şi cu multă durere mi-a povestitŭ celea întêmplate.

Unŭ asemenea casŭ s'a întêmplatŭ şi cu mine. Indată la venirea la putere a *Partidei Naţionale*, presentându-mĕ şi eu la unŭ concursŭ de statistică, n'am fostŭ primitŭ, totŭ pentru motivulŭ, că n'aşŭ fi *Română* séu *naţionalŭ*.

Rĕmasŭ într'o perfectă confusiune, că ce anume vorŭ fi înţelegêndŭ cei din Bucurescĭ prin noţiunea constituţională *Română* séu *naţionalŭ?* — mergeamŭ într'una din ḑile gânditorŭ dela *Congresŭ* spre locuinţa mea.

Trecêndŭ pe strada Mihaiu-Vodă, vĕḑŭ unŭ restaurantŭ cu firma: *Cârnăţĕriă Naţională*, în care intrândŭ am cerutŭ sĕ-mĭ dee unŭ *cârnaţŭ naţionalŭ* pe varză.

Birtaşulŭ, care era unŭ Némţŭ scurtŭ şi grosŭ, cu burta plină de bere, mi-a rĕspunsŭ, că n'are decâtŭ cârnăţeĭ micĭ cu hreanŭ.

Eu obiectându-i, că décă n'are pentru ce atêrnă afară o asemenea firmă? Elŭ, replicândŭ, îmĭ ḑice strigândŭ:

„Ia! ! ! Mein Lieber! ! Hier ist *alles* Natzional: Némţŭ-naţionalŭ, Grecŭ-naţionalŭ, Jidovŭ-naţionalŭ und auch *Krenwürschtl*-naţionalŭ.

în o parte a comitatului Mureșŭ-Turda bieții economi abia și-au putută înapoia sĕmența. De asemenea se scrie dela Bistrița, că din causa secetei pe acolo va fi de totŭ puținŭ fênŭ. Cucurudulŭ și viile suntŭ frumóse, dér grânele suntŭ slabe.

***

Difterita. In Timișulŭ de susŭ și în Predealŭ bântue difterita. In Predealŭ chiar și ómeni mari suntŭ atinși de acéstă bólă.

***

Doctorĭ bulgarĭ la studiu în Bucurescĭ. Marțĭ séra d-lŭ Dr. Babeșŭ a ținută o conferință înaintea celorŭ patru doctorĭ bulgarĭ, veniți sĕ studieze în institutulŭ de bacteriologiă din Bucurescĭ. A vorbitŭ despre „variolă și vaccinare“, spune „Românulŭ“.

***

Banĭ prăpădiți. O órecare femeiă, Dominik Molnar, a dăruitŭ Kulturegyletului 2000 fl. pentru colonisarea Ceangăilorŭ. Păcatŭ de banii ce'i i-a datŭ Dumnedeu.

***

Trachoma. La 10 Iulie n. erau în Oprea-Cârțișóra 30, în Streja-Cârțișóra 20 bolnavĭ de ochĭ (bóla egiptênă trachoma).

Corespondența „Gaz. Trans.“

Șimborulŭ-mare, Iulie 1889.

In 30 Iunie st. n. s'a ținută în comuna Șimborulŭ-mare adunarea învĕțătorilorŭ gr. or. din tractulŭ Ungurașului, despre decurgerea căreia raportezŭ următórele:

La 9 óre diminéța învĕțătorii — afară de 3, carĭ în scrisŭ își arĕtară causa fundată a absenței lorŭ — au luatŭ parte la sf. liturgiă în corpore.

Sf. liturgiă s'a oficiatŭ prin d-nulŭ preotŭ din locŭ, ér corulŭ l'a formatŭ corpulŭ învĕțătorescŭ. La utreniă au cântatŭ 6 cântărețĭ din comună, carĭ suntŭ bine instruațĭ de zelosulŭ nostru preotŭ. Poporulŭ a rĕmasŭ fórte încântatŭ.

Eșindŭ din biserică, învĕțătorii au fostŭ invitațĭ din partea ospitalului preotŭ din Chendermalŭ la unŭ dejunŭ comunŭ, după care la 1 óră p. m. se începŭ ședința. De față erau și vr'o 30 de poporenĭ, carĭ toțĭ rĕspunserĕ la potrivita vorbire de deschidere a domnului președinte cu urărĭ de: „sĕ trăiéscă.“

Mai ântâiu s'au prelesŭ temele: „Conducerea elevilorŭ din anulŭ alŭ 2-lea la cunóscerea numĕrului singularŭ și pluralŭ“ și „Cunóscerea substantivului, adjectivului și verbului“ totŭ pentru anul alŭ 2-lea. Aceste teme au fostŭ prelese prin d-lŭ învĕțătorŭ Simeonŭ Rotarŭ din Bălanŭ.

D-lŭ Teodorŭ Păușanŭ, învĕțătorŭ în Paușa, a prelesŭ cu școlarii din anulŭ alŭ 4-lea: „Cunóscerea cercului pretorialŭ și comitatului“, ér d-lŭ Ioanŭ Ferghetea a prelesŭ cu școlarii din anulŭ alŭ 2-lea „Cunóscerea mĕsurilorŭ de greutate: gramŭ, deci-gramŭ și chilo gramŭ.“

După acésta a urmatŭ critica din partea membrilorŭ conferenței, carĭ aflară prelegerea d-lui Simeonŭ Rotariu ca cea mai bună, ér la celelalte făcură puține observărĭ.

Mare plăcere li-a făcutŭ după acésta ascultătorilorŭ frumósa disertațiune „Pentru-ce a creatŭ Dumnedeu pe omŭ?“ a d-lui Simeonŭ Rotariu din Bălanŭ, care a cetitŭ și disertațiunea învĕțătorului din Trăsnea despre „Folosulŭ pomăritului.“

In urmă s'au încassatŭ taxele și s'a reconstituitŭ comitetulŭ pentru noulŭ periodŭ de 3 anĭ, alegĕndu-se totŭ foștii funcționarĭ. După-ce s'au mai discutatŭ diverse propunerĭ, d-lŭ preotŭ din Dolŭ printr'o vorbire mulțămi participanțilorŭ pentru zelulŭ arĕtatŭ, accentuândŭ zelulŭ dlui învĕțătorŭ Simeanŭ Bălanŭ, pe care'lŭ înfățișéză ca modelŭ.

După acestea d-lŭ președinte încheiă ședința printr'o frumósă vorbire, ér d-lŭ învĕțătorŭ din Chendermalŭ ne învită pe toțĭ la unŭ prândŭ comunŭ.

Inainte de a încheia, mĕ simtŭ datorŭ a esprima recunoscință și sinceră mulțămită d-lui președinte Gavrilă Mureșianu, preotŭ în Șimborŭ, pentru multele ostenele și viulŭ interesŭ ce-lŭ manifestă față cu acéstă Reuniune la tóte ocasiunea, luândŭ parte la tóte adunările acesteia, chiar și în cele mai depărtate locurĭ, și făcendŭ totŭ posibilulŭ pentru înaintarea ei. **Unŭ participantŭ.**

Serbarea națională din Parisŭ.

Aniversarea de 100 de anĭ a dĕrĕmărei Bastiliei s'a serbatŭ în diua de 14 Iulie n. în modŭ mărețŭ, cu tótă plóia ce a cădutŭ.

Inceputulŭ serbărei a fostŭ anunțat diminéța prin împușcăturĭ de tunurĭ. In curêndŭ după aceea se vĕdură cutrierândŭ stradele reuniunile și societățile cu musică și cu steagurĭ.

Societățile alsațiane-lotaringice și ligiștii patrioțĭ se duseră la statua Strasburgului și depuseră coróne pe ea.

Vr'o 300 de Cehĭ s'au dusŭ pe piața republicei și au depusŭ pe statua republicei o cunună, ținêndu-se și o vorbire.

Serbarea principală a constituit'o revista militară pe Longchamp înaintea președintelui republicei și sub comanda generalului Saussier. Tribunele erau pline, îmbuldéla lumii nespusŭ de mare. Președintele republicei a fostŭ întêmpinatŭ cu strigăte de „sĕ trăiéscă“ elŭ și republica, trupele presentară arma, trîmbițele rĕsunară, tóte musicile militare intonară Marsiliesa și tunurile bubuiau.

Incepù apoi revista cu defilarea trupelorŭ, care au fostŭ cu entusiasmŭ salutate de mulțime. Cu tótă plóia, *defilarea a eșitŭ strălucitŭ*. Trupele au arĕtatŭ și de astădată progrese vrednice de luare aminte. Peste totŭ revista a oferitŭ un spectaculŭ militarŭ în tótă privința demn de vĕdutŭ. De rêndulŭ acesta se formase unŭ despărțĕmêntŭ de *tiraliorĭ din tóte coloniile*; acești soldațĭ în costumele lorŭ pitorescĭ, precum și *călărețiĭ arabĭ*, au fostŭ viu salutațĭ. Mai interesantŭ din punctŭ de vedere militarŭ a fostŭ defilarea *infanteriei de liniă*, care s'a doveditŭ cu totulŭ corectă și destoinică, întêmpinândŭ recunoscința tuturorŭ militarilorŭ. Defilarea *regimentelorŭ de cavaleriă* a avutŭ de astădată mare efectŭ. Toțĭ călărețiĭ grămădițĭ pe Longchamp călăréu în galopŭ repede, când deodată s'au opritŭ fără veste înaintea tribunei președintelui salutându-lŭ prin plecarea săbiilorŭ. Acestŭ spectaculŭ a provocat aplause frenetice.

Judecata unanimă e, că trupele s'au distinsŭ prin bună atitudine și precisiune a mișcărilorŭ, dice corespondentulŭ lui „N. fr. Presse“.

Ambasadorii Germaniei, Austro-Ungariei și Rusiei au lipsitŭ, din contră ambasadorii celorlalte puterĭ și ai statelorŭ mai micĭ au fostŭ de față. Mare interesŭ au provocatŭ *prințiĭ anamițĭ* în costumele lorŭ pitorescĭ, *Regele Negrilorŭ Dinah Salifu* cu soția sa și alțĭ *prințĭ africanĭ* și *asiațĭ*.

Ómenilorŭ din colonii li-s'a datŭ unŭ prândŭ sub cerulŭ liberŭ, așa că putêĭ vedé la mese lungĭ grupe întregĭ de Anamițĭ, Chinezĭ, Negri ș. a. în costumele lorŭ pitorescĭ.

Séra a fostŭ o iluminațiă splendidă, turnulŭ Eiffel lumina jurŭ împrejurŭ în mare depărtare. Orașulŭ întregŭ a fostŭ împodobitŭ cu stindarde, ce atêrnau mai la fiecare casă.

Demonstrațiunĭ nu s'au întêmplatŭ altele, decâtŭ, că Boulangiștii s'au adunatŭ înaintea localului diarului boulangistŭ „La Presse“, au strigatŭ „sĕ trăéscă Boulanger“ și au cântatŭ cântecŭlŭ acestuia „En revenant de la revue.“ Câțĭ va republicanĭ, carĭ au fluieratŭ și au strigatŭ „josŭ cu Boulanger“, au fostŭ atacațĭ, bătuțĭ cu bastóne și cu umbrele, și li s'au luatŭ pălăriile. Apoi înaintea statuei Strassburgului, pe piéța Concordiei, Boulangiștii cu Deroulède, Laguerre, Susini și alții în frunte, cu eșarpele lorŭ de deputațĭ, s'au adunatŭ de au depusŭ cununĭ pe statuă. Deroulède vrù sĕ vorbéscă, unŭ comisarŭ de poliția vrù sĕ-lŭ aresteze, mulțimea strigă „trăiéscă republica, trăiéscă generalulŭ“, se aruncă între comisarŭ și Deroulède, unii sugrumară pe comisarulŭ, care abia a putută fi scosŭ din mulțime de poliția numerósă.

Altfelŭ serbarea n'a fostŭ turburată.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“.

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta.)

Seghedinŭ, 19 Iulie. Precum se anunță aci din Crișulŭ mare, femeia îmbrăcată în negru, care e căutată, a fostŭ descoperită în persóna locuitórei din Seghedinŭ Ferdinand Telkes, care a călĕtoritŭ cu fata ei de 13 anĭ îmbrăcată în haine de băĕtŭ. Ea a fostŭ arestată și escortată la Timișóra. E aprópe sigurŭ, că fata femeei Telkes a trasŭ numerile.

Viena, 19 Iulie. Maiestatea Sa plécă în 10 Augustŭ în Germania, în 11 Augustŭ sosesce în Dresda, visitéză pe Regele Saxoniei, la 4 óre după amédĭ sosesce în Berlinŭ și petrece acolo patru dile. In 15 Augustŭ se'ntórce înderĕtŭ.

DIVERSE.

Robert Hamerlingŭ, poetulŭ, a muritŭ Sâmbătă în Gratz. A fostŭ de 59 de anĭ. Pesimistŭ și socialistŭ, elŭ e unulŭ dintre cei mai cunoscuțĭ poețĭ modernĭ în Germania. Dintre operele lui mai de valóre suntŭ poesiile epice „Ahasver in Rom“ și „Der König in Sion“, apoi romanulŭ „Aspasia“, comedia „Lord Lucifer“ și colecția de poesii lirice „Sinnen und Miennen.“

Balŭ în Parisŭ. La 10 Iulie a fostŭ în Parisŭ unŭ *balŭ*, arangiatŭ de către esposanțĭ, statŭ și orașulŭ Parisŭ. Pentru participare la acestŭ balŭ s'au făcutŭ nicĭ mai multŭ, nicĭ mai puținŭ, decâtŭ *35,000* invitărĭ.

Turnulŭ Eiffel. Se facŭ o mulțime de calcule asupra turnului Eiffel, așa de esemplu: 1 chilogramŭ de turnŭ Eiffel ar costa 1 leu; décă cumva direcției esposiției i-ar trăsni prin capŭ gândulŭ de a transporta pe róte turnulŭ în Francia, ca sĕ scutéscă pe cei slabĭ de pungă a-lŭ vedé, i-ar trebui numai decâtŭ 100 trenurĭ de marfă. Prin Parisŭ dór jumătate din toțĭ caii companiei centrale a omnibuselorŭ de acolo l'ar putea urni din locŭ. Pănă acolo a mersŭ curiositatea, încâtŭ s'au numĕratŭ și șurupurile: 2 milióne și jumătate de șurupurĭ străbătândŭ 7 milióne găurĭ, ținŭ turnulŭ în picióre.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 19 Iulie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.40	Vĕnd.	9.42
Argintŭ românescŭ -	„	9.38	„	9.40
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.44	„	9.47
Lire turcescĭ - - -	„	10.66	„	10.70
Imperialĭ - - - -	„	9.66	„	9.70
Galbinĭ	„	5.56	„	5.62
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	102.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.59	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	120.—	„	121.—
Discontulŭ - - - -	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Iulie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - -	100.05
Renta de hârtiă 5% - - - - - -	95.15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	100.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	112.25
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ - - -	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.80
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.80
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ - - - - - - - -	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	141.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului - -	127.25
Renta de hârtiă austriacă - - - -	83.90
Renta de argintŭ austriacă - - - -	84.70
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	109.85
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	141.—
Acțiunile băncei austro-ungare - -	907.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. -	317.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. -	303.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - - -	5.64
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - -	$9.46\frac{1}{2}$
Mărcĭ 100 împ. germane - - - -	58.25
Londra 10 Livressterlinge - - - -	119.05

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

D'odată audŭ dela o mésă mică de marmură unŭ glasŭ înecatŭ în risŭ apostrofându-mĕ:

— „Hei Gallule! Ce credĭ tu, că la Bucurescĭ cuvêntulŭ *națională* are acelașŭ înțelesŭ ca la voi în Moțime?! Te înșelĭ! Naționalŭ după teoria economiștilorŭ modernĭ e totŭ ce se nasce și se produce într'unŭ statŭ. De aceea avemŭ astădĭ în România *grâu națională*, *vină națională* și *vite naționale*. Prin urmare, punețĭ Gallule pofta în cuiu de a mai crede, că *naționalŭ* însĕmnéză a fi *bunŭ Română*“!

Privindŭ înmărmuritŭ spre întrerupĕtorŭ, . . . pe cine vĕdŭ? . . . . Pe poetulŭ Eminescu, pe care nu-lŭ mai vĕdusemŭ de multŭ timpŭ.

Ne-amŭ îmbrățișatŭ și amŭ prândită împreună *Krenvirșli naționalĭ* în *Cărnățĕria Națională* de pe strada lui Mihaiu-Vodă-Vitézulŭ.

Poetulŭ Eminescu avea o plăcere nespusă, ca în momente de distracțiune sĕ-mĭ dică *Gall*, adecă Română de origine franceză.

După trecerea unui timpŭ dela întâlnirea nóstră, eu am intratŭ la unŭ diarŭ *liberalŭ*, ér elŭ la altulŭ conservatorŭ și ne remânêndŭ aceiașĭ amicĭ intimĭ ca și mai nainte, frecventamŭ regulatŭ *Congresulŭ*, unde de câte orĭ ne întâlneamŭ, salutarea nóstră obicĭnuită era: *— Ai capitală?*

Celŭ care avea *capitalŭ*, plătea apoi prândulŭ pentru amêndoi în acea di.

Sub cuvêntulŭ *capitală* înțelegiamŭ prețulŭ colaborațiunei, care pentru mine era dela 5 până la 7 lei pe di și pe care îi primiamŭ di cu di dela Administratorulŭ diarului unde lucriamŭ.

Când nicĭ unulŭ n'aveamŭ *Capitală*, prelungeamŭ ședințele *Congresului* și bémŭ apă rece.

Intre membrii *Congresului* domnia sinceritate și armoniă, orĭ-care ar fi fostŭ vederile lorŭ în materiă politică, socială și literară.

In primă-véra anului 1881, părtându-mĕ de Bucurescĭ, m'am despărțitŭ de ilustrulŭ poetŭ pentru câtva timpŭ. **Gallŭ.**

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovu.